

РЕШЕНИЕ

№ 25429

гр. София, 25.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в
публично заседание на 19.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4568** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация](#) (ЗДОИ) във вр. с [чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).

Образувано е по жалба на „Еко Партньърс България“ АД с адрес за кореспонденция: [населено място], представлявано от А. С., срещу Решение № 39/14.04.2025 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция по околна среда при МОСВ, в частта му по т. 4 от Заявление за достъп до обществена информация, вх. № ЗДОИД-34/18.06.2024 г. /л. 16 от д./.

Жалбоподателят сочи, че постановеният отказ е нищожен, респ. незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон и с адм. – производствените правила. Излагат се съображения, че информацията е обществена и липсват основания за отказ. Иска се от съда да се отмени отказа и да се върне адм. преписка за ново произнасяне при даване на задължителни указания, относно приложението на закона. В с.з. жалбоподателят се представлява от юриск. С. поддържа жалбата и прави искане за присъждане на разноски.

Ответникът – главен секретар на Изпълнителна агенция по околна среда при МОСВ, редовно призован, се представлява в с.з. от юриск. М. излага становище за неоснователност на жалбата в с.з. и в писмен отговор, претендира разноски за юриск. възнаграждение.

След като прецени приетите по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съдът приема следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения срок, от лице, адресат на адм. акт, с

правен интерес от оспорването му.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства, извършените процесуални действия и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Разгледана по същество, жалбата срещу изричен отказ по т. 4 от процесното решение е основателна по следните съображения:

Производството по издаване на оспорения акт започва по заявление за достъп до обществена информация с вх. № ЗДОИД-34/18.06.2024 г. като по т. 4 е формулирано по следния начин: Да се предостави информацията относно:

4. Общо количество на рециклираните от предприятията пот. 3 в България през 2023 г. отпадъци с кодове 15 01 01 (хартиени и картонени опаковки) и 19 12 01 (хартия и картон), внесени на територията на Република България от страни от ЕС и/или трети страни. Моля информацията да ми се представи както следва:

4.1 Количества рециклирани през 2023 г. отпадъци, които са постъпили на територията на Република България през същата календарна година.

4.2 4.2.Количества рециклирани през 2023 г. отпадъци, които са постъпили на територията на Република България през предходната календарна година, като ми посочите и годината на постъпване на територията на Република България на рециклираните през 2023 г. отпадъци.

По така подаденото заявление е налице предходно произнасяне на адм. орган, факт, по който не се спори от страните по делото, а именно: с Решение № 72/08.07.2024 г. на главен секретар на ИАОС, в което се сочи, че достъп до исканата информация по всички 4 точки се предоставя, понеже същата е обществена и няма пречки да бъде удовлетворено заявлението. В решението се сочи, че съществува необходимост от технологично време за обработване, анализиране и верифициране на данните като към онзи момент исканите данни не са били налични. С процесното решение исканата информация се предоставя с изключение на тази по т. 4 като се сочат доводи за пречки, свързани със Закона за статистиката – чл. 25, ал.1 – забрана за предоставяне на индивидуални статистически данни, които са статистическа тайна.

С процесното решение се отказва предоставяне на информацията по т. 4

Издател на процесния отказ е главния секретар на Изпълнителна агенция по околна среда при МОСВ, който е компетентен адм. орган, с оглед предоставените му правомощия със заповед № 396/14.11.22 г. /л. 36/

Процесният отказ да се предостави исканата информация, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 4 от АПК и подлежи на оспорване по съдебен ред. Отказът е издаден в закона писмена форма, като разгледан по същество е законосъобразен в оспорената част по т. 4, понеже е постановен в противоречие с материалния закон и адм. – производствените правила.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в

Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, главния секретар на Изпълнителна агенция по околна среда при МОСВ е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност или да се съхранява от тях и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В конкретния случай, исканата информация по заявлението, според настоящия състав на съда следва да се квалифицира като обществена. Действително, съобразно изложените в заявлението съображения, посредством нейното предоставяне се цели създаване възможност да се състави мнение относно дейността на задължения субект, във връзка с дейността на ИАОС по отношение в областта на екологията. Касае се за обобщени статистически данни, като не се спори от адм. орган, че тази информация е налична. В случая е налице обществен интерес от предоставянето ѝ. Изложените мотиви за отказ са изцяло неотносими. В случая не се касае за индивидуални статистически данни. Но дори да бяха такива, то специален закон в случая се явява ЗДОИ, като наличието на такива данни следва да се преценява през призмата за наличие на надделяващ обществен интерес за разгласяване на информацията. Отделно на това, е налице издадено и влязло в сила решение за предоставяне на информацията, което подлежи на изпълнение като влязъл в сила индивидуален административен акт, а не на преразглеждане с процесното решение, което е недопустимо и в противоречие с адм. – производствените правила.

Гореизложеното води до извод за незаконосъобразност на отказа в оспорената му част по т. 4, поради противоречие с материалния закон и процесуалните правила, поради което следва да бъдат отменен, а адм. преписка върната на адм. орган за ново произнасяне при спазване на дадените задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Следва при произнасянето си, органът да предостави исканата налична информация.

При наличие на направено искане от жалбоподателя, предвид изхода на спора, съдът дължи произнасяне, относно присъждане на разноски по делото. Следва да се присъдят такива в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение и 50 лева за държавна такса.

Така мотивиран и на основание [чл. 172, ал. 2](#) от АПК, АССГ, 33 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на „Еко Партньорс България“ АД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от А. С., срещу Решение № 39/14.04.2025 г. на главния секретар на Изпълнителна агенция по околна среда при МОСВ, в частта му по т. 4 от Заявление за достъп до обществена информация, вх. № ЗДОИД-34/18.06.2024 г.

като

ВРЪЩА делото като адм. преписка на главния секретар на Изпълнителна агенция по околна среда при МОСВ за ново произнасяне по заявлението за достъп, в 14-дневен срок, съобразно дадените в мотивите на решението задължителни указания по прилагане на закона;

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по околна среда при МОСВ да заплати на „Еко Партньорс България“ АД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], представлявано от А. С., сума в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

Преписи да се връчат на страните!

СЪДИЯ: